

οἱ ὅποιοι προηγούνται τῆς γαμηλίου πομπῆς τῆς κατευθυνομένης εἰς τὴν οἰκίαν αὐτῆς κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου Χηλ.: Φρ. *Καλὴ ἀρραβῶνα* (ὁ πρῶτος τῶν εἰρημένων δισκαῶν ὁ περιέχων ὄρμον φλωρίων, περιδέραιον χρυσοῦν καὶ κάτοπτρον, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς ἄλλους περιέχοντας κατωτέρας ἀξίας δῶρα). 5) Μανδήλιον τὸ ὅποιον χαρίζει ἡ μνηστὴ πρὸς τὸν μνηστῆρα Θράκ. (Καβακλ.) 3) Συνήθως κατὰ πληθ., ἡ θρησκευτικὴ τελετὴ τῆς μνηστείας, καθ' ἣν εὐλογοῦνται ὑπὸ τοῦ ἱερέως οἱ μεταξὺ τῶν μνηστευομένων ἀνταλλασσόμενοι δακτύλιοι κοιν.: *Κάνω τοὺς ἀρραβῶνες τοῦ γιου μου - τῆς κόρης μου. Ἔγιναν οἱ ἀρραβῶνες τοὺς κοιν.* Ἐκαμα τ' ἀρραβῶνες τ' πιδγιου μ' Μακεδ. (Χαλκιδ.) || Φρ. *Μιγάλ' ἀρραβῶνα* (ἡ ἐπίσημος τελετὴ τῆς μνηστείας κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὴν προηγουμένην ἀποστολὴν εἰς τὴν μνηστὴν χρυσῶν νομισμάτων ὑπὸ τοῦ μνηστῆρος εὐθὺς ὡς συνομολογηθοῦν οἱ ἀρραβῶνες, ἡ ὁποία λέγεται *πρῶτον κέρασμα*) Θράκ. (Ἀδριανούπ. Ὀρτάκ.) *Μεγάλες ἀρραβῶνες* (συνών. τῇ προηγουμένῃ) Θράκ. (Σηλυβρ.) || Ἄσμ.

Ἐδῶ σὲ τούτῃ γειτονιά καὶ 'ς τὰ χαμπλὰ τὰ σπίτια εἶναι μιὰ κόρ' ἀνύπαντρη καὶ κόρη τὸ ἀρρεβῶνας Λευκ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρραβωνιάδεια. β) Ὁ χρόνος τῆς τελετῆς τῆς μνηστείας σύννηθ.: *Πέρασε τόσος καιρὸς ἀπὸ τοὺς ἀρραβῶνες μου.* 4) Παραγγελία Μύκ.: *Τ' ἀθότροο μου τὸ κάμανε μ' ἀρρεβῶνα.*

ἀρραβωνεύω ἀμάρτ. Μέσ. ἀρραβωνεύομαι Κρήτ. Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρραβῶνας.

Συνάπτω διὰ μνηστείας ἄνδρα καὶ γυναῖκα, μνηστεύω: Ἄσμ.

Λεβέδη, δὲ θαδρεύεσαι | καὶ δὲν ἀρραβωνεύεσαι;
— *Πῶς μου τὸ λές νὰ παδρευτῶ | καὶ πῶς γὰ ν' ἀρραβωνευτῶ;*
Συνών. ἀρραβωνιάζω, ἀρραβωνίζω.

ἀρραβωνήσια τά, ΚΠαλαμ. Θάνατ. παλληκ. 54 ΧΧρηστοβασ. Διηγ. στάνης 35 ἀρρεβωνήσια Ἡπ. (Πρέβ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) κ.ά. — ΚΠαλαμ. Θάνατ. παλληκ. 21 — Λεξ. Βλαστ. 411 ἀρριβωνήσια Ἡπ. (Τζουμέρκ.) ἀρριβωνήσια Στερελλ. (Αἰτωλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρραβῶνας καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -ήσια, δι' ἣν ἰδ. -ήσιος.

1) Ἡ τελετὴ τῆς μνηστείας, οἱ ἀρραβῶνες Ἡπ. (Πρέβ.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) κ.ά. — ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν. ΧΧρηστοβασ. ἐνθ' ἄν.: *Ἀρραβωνήσια θὰ κάνωμε σήμερα ΧΧρηστοβασ. ἐνθ' ἄν. Ἔστριβε τὸ μουστάκι του σὰν νὰ ἦταν ἔτοιμος γιὰ δεύτερο ἀρραβωνήσια* ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν. 54. *Ἡ προξενιά τελείωσε μὲ τὸ καλὸ κ' ἔγιναν καὶ τ' ἀρρεβωνήσια* ΚΠαλαμ. ἐνθ' ἄν. 21. || Ἄσμ.

Ψηλὰ ντουφέκια πέφτουν κι φουβιρὰ βροντοῦνι, κᾶνι σὶ γάμου ρίχνουντι κᾶνι σ' ἀρριβωνήσια
Αἰτωλ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρραβωνιάδεια. 2) Τὰ πρὸς τὴν μνηστὴν δῶρα τοῦ μνηστῆρος Ἡπ. (Τζουμέρκ.) Πελοπν. (Ἀρκαδ.) κ.ά.: Ἄσμ.

Σκουτί μου κακομίτωτο καὶ κακοῖδιασμένο, ὅταν σὲ κακοῖδιαζα, ἦρθαν προξενιτᾶδες, ὅταν σὲ κακομίτωνα, ἦρθαν τ' ἀρριβωνήσια, ὅταν σὲ μισοῦφανα, ἦρθαν γιὰ νὰ μὲ πάρουν
Τζουμέρκ. Συνών. ἀρραβῶνας 25.

ἀρραβωνιά ἡ, ἄγν. τόπ. ἀρραβωνιά Θεσσ. ἀρραβώνια Θράκ. (Ἀδριανούπ.) ἀρρ'βωνιά Θράκ. (Τζετ.) Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀρραβῶνας καὶ τῆς καταλ. -ιά.

1) Ἡ τελετὴ τῆς μνηστείας Θεσσ. Θράκ. (Ἀδριανούπ.) κ.ά.: *Θὰ γίνουν οἱ ἀρραβωνιές* Θεσσ. || Ἄσμ.

Τοῦ δαχτυλίδι μ' ἔχασα τῆς πρώτης ἀρραβώνιας Ἀδριανούπ. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρραβωνιάδεια. 2) Μνηστὴ Θράκ. (Τζετ.): Ἄσμ.

Νὰ πάρη χτένι καὶ γυαλὶ καὶ πάρη συρματένια σκουλαρίκια τριέκωνα μὲ τοῖς γυαλοφεγγίτοι καὶ σκαρλατένια κουμπατιὰ νὰ στεῖλ' τὴν ἀρρ'βωνιά του
Συνών. ἀρραβωνιάδεια (ἰδ. ἀρραβωνιάδεις).

ἀρραβωνιάζω κοιν. ἀρραβωνιάζω Πόντ. (Οἶν.) ἀρρεβωνιάζω σύννηθ. ἀρραβωνιάζου βόρ. ἰδιώμ. ἀρρεβωνιάζου Εὐβ. (Αὐλωνάρ. Κονίστρ. Κύμ.) ἀρριβωνιάζου βόρ. ἰδιώμ. ἀρρ'βωνιάζω Βιθυν. Λαρδαν. Θράκ. Προπ. (Κύζ.) Χηλ. ἀρρ'βωνιάζου Τσακων. ἀρρ'βωνιάζου Ἡπ. Λέσβ. ἀρραωνιάζω Κάρπ. Κάσ. Κύπρ. Μεγίστ. ἀναβουρριάν-νον Λυκ. (Λιβύσσ.) ἀναβουρριάν-νον Λυκ. (Λιβύσσ.) ῥαβωνιάζω Θράκ. (Μάλαρα.) Ἴος κ.ά. ῥεβωνιάζω Α.Ρου-μελ. (Σωζόπ.) Ἄνδρ. Σκυρ. κ.ά. ῥαωνιάζω Ρόδ. ῥωνιάζω Ρόδ. ῥουανιάζω Ρόδ. ἀβερωνιάζω Ζάκ. βερωνιάζω Ζάκ.

Τὸ μεσν. ἀρραβωνιάζω ὡς μαρτυρεῖ ὁ ἐπίσης μεσν. τύπ. ἀρρεβωνιάζω. Πβ. Χρον. Μορ. Η στ. 6475 (ἐκδ. JSchmitt) «ἐκεῖνος ἀρρεβώνιασεν ἐτότε τὰ παιδία». Τὸ ἀβερωνιάζω ἐκ συμφύρ. πρὸς τὸ οὐσ. βέρα (δακτύλιος ἀρραβῶνος).

Μετβ. δι' ἱεροτελεστίας ἡ ἀπλῶς διὰ τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν δακτυλίων τοῦ ἀρραβῶνος συνάπτω εἰς μνηστεῖαν ἄνδρα καὶ γυναῖκα πρὸς μέλλοντα γάμον, μνηστεύω κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν.) Τσακων.: *Ἀρραβώνιασα τὴν κόρη μου μ' ἕνα πολὺ καλὸ νέο. Ἀρραβώνιασε τὸ γιό του μὲ μιὰ πλούσια κόρη κοιν. Τὸν τσαιρὸ ποῦ ἀρρεβωνιάστηκα ἔπαιζα τοῖς τσοῦκλες (κοῦκλες) Κονίστρ. Θέλου νὰ τ' ἀναβουρριάσου τοῦ πιδίν μου* Λιβύσσ. || Ἄσμ.

Ἀνάθεμα κακοὺς γονεοὺς, μαρνάδες κι ἀδρεφάδες ποῦ ἀρρ'βωνιάζουν τοῖς μικροὶ κι ἀφίνουν τοῖς μεγάλες Βιθυν.

Μικρὸν τοὺν εἶχ' ἡ μάνα του, μικρὸν κι χαϊδιμένουν, μικρὸν τοὺν ἀρριβώνιασι σὶ μιὰ βασιλουπούλλα
Ἡπ. (Τζουμέρκ.) Ἀμτβ. ἐνεργ. καὶ μέσ. μνηστεύομαι κοιν. καὶ Πόντ. (Οἶν.): *Ὁ δεῖνα ἀρραβωνιάστηκε. Ἀρραβωνιάστηκαν οἱ δεῖνα κοιν. Εἶδε τὸ κορίτσι, ἔπιασε ἀμέσως καὶ τὴν ἀρρεβώνιασε* Κύθν. *Μονάχος τὴ ῥαβώνιασε Ἴος Τὰ τουφέκια ποῦ ἔχαν ἀκουστῇ τὴ νύχτα κάποιους βέβια ἀρριβώνιασι* Θεσσ. *Ἀρρεβωνιάστηκε ὁ γιός μου Ἄνδρ. Ἀρριβωνιάστ'κ' ἡ κόρη μ'* Σάμ. || Παροιμ. φρ. *Ἀρραβώνιασις, μισοῦπάντριγης* Μακεδ. (Νάουσ.) || Ἄσμ.

Διπλώνει νῆος τὰ ροῦχα του καὶ ζώνει τὸ σπαθί του, παίρνει τὸ δαχτυλίδι του καὶ πάει ν' ἀρραβωνιάσῃ Εὐβ.

Μιὰ κόρη κόρη ἀγάπησα | τσαὶ κάνενὸς δὲν ἄκουσα οὔτε μάν' οὔτε πατέρα | οὔτε συγγενῇ κανένα, μονάχος τὴ ῥαβώνιασα, | διαμαντικά τοῖς φόρεσα

Ἴος *Μέσ' 'ς τὴν Ἀγιά Παρασκευὴ | κοιμᾶται κόρη μοναχῇ, κοιμᾶται κι ὄνειριάζεται, | βλέπει ποῦ ἀρρ'βωνιάζεται*
Συνών. ἀρραβωνεύω, ἀρραβωνίζω.

Μετοχ. 1) Μεμνηστευμένος κοιν.: Ἄσμ.

Ἀνοιξε τὴν κασσέλλα μου τὴ μαυραραχνιασμένη, δῶσ' του τὸ δαχτυλίδι του ποῦ μ' ἀρραβωνιασμένη

Νίσυρ. 2) Ἐπὶ χρόνου καθ' ὃν εἶναι τις μεμνηστευμένος Προπ. (Κύζ.): Ἄσμ.

Νὰ 'ταν τὰ νῆατα δυὸ φορὲς κι αὐτὰ ἀρρ'βωνιασμένα, ὅπου τὰ πέρασα κ' ἐγὼ καημένα καὶ ψημένα.

3) Μνηστὴρ πολλαχ. καὶ Πόντ. (Οἶν.): *Εἶδα τὴν ἀρραβωνιασμένην μου* Οἶν. Συνών. ἰδ. ἐν λ. ἀρραβωνιάστικος.

